

เทศบาลตำบลหนองเส้าเล้า อําเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

บทบาท อํานาจและหน้าที่ ของเทศบาลตำบลตามที่กฎหมายได้กำหนดให้ มีดังนี้

อํานาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองเส้าเล้า มีอํานาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๙๒ ได้กำหนดอํานาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลไว้ เป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ และอํานาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๙๒ หมวด ๒ การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ มาตรา ๑๖ ดังต่อไปนี้

๑.รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
๒.ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
๓.รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมลฝอยและสิ่งปฏิกูล^๔
๔.ป้องกันและระงับโรคติดต่อ^๕
๕.ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง

๖.จัดการ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา และการฝึกอบรม ให้แก่ ประชาชน รวมทั้งการจัดการ หรือสนับสนุนการศูนย์และพัฒนาเด็กเล็ก

๗.ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้บริการ
๘.บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

๙.หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

การปฏิบัติตามอํานาจหน้าที่ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยใช้วิธีการบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระบุวิบัติ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้นและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๔๑ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใดๆในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

๑.ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
๒.ให้มีโรงเรียนสัตว์
๓.ให้มีตลาด ท่าเที่ยวนเรือและท่าข้าม
๔.ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
๕.บำรุงและส่งเสริมการทำนาหินของราชภูร
๖.ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
๗.ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
๘.ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
๙.เทศบาลนิชัย

อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๙ หมวด ๒ การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณสุข มาตรา ๑๖ ให้เทศบาลมี อำนาจและหน้าที่ ในการจัดระบบการบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นด้วยตนเองดังนี้

๑.การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

๒.การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

๓.การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และท่าจอดรถ

๔.การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ

๕.การสาธารณูปการ

๖.การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ

๗.การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน

๘.การส่งเสริมการท่องเที่ยว

๙.การจัดการศึกษา

๑๐.การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

๑๑.การบำรุงรักษาศิลปะ จาริตรประเทศไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

๑๒.การปรับปรุงแหล่งชุมชนและอัคคีและจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

๑๓.การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

๑๔.การส่งเสริมการกีฬา

๑๕.การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๑๖.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

๑๗.การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

๑๘.การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

๑๙.การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

๒๐.การจัดให้มีและควบคุมคุณภาพและสถานะ

๒๑.การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

๒๒.การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์

๒๓.การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัยโรงพยาบาล และสาธารณสุขสถานอื่นๆ

๒๔.การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒๕.การผังเมือง

๒๖.การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร

๒๗.การดูแลรักษาที่สาธารณะ

๒๘.การควบคุมอาคาร

๒๙.การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓๐.การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓๑.กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด